

ръглини, отзивчиви на народнитѣ теготи и страдания, имайки за цѣль — да отмжстятъ за неправдата и злодѣйството отъ притѣснителитѣ-турци, господаруващи въ родната имъ България, бѣха славнитѣ възстаници борци. Тѣ бѣха протестирующиятъ, отрицателниятъ елементъ въ турската държава. Тия родни скжпцинове сж извѣстни подъ името български народни „хайдуги“.

Българското „хайдутство“ до послѣдния частъ на своето сжществуване води партизанска война противъ несправедливоститѣ на турцитѣ, що се вършиха въ българската земя; — то не прѣставаше да служи на ония задачи, които е възлагалъ на него българскиятъ народъ. Българскиятъ народенъ епосъ запази много епизоди отъ борбата за свобода и независимостъ, както това свидѣтелствува слѣдната пѣсень :

„Мургащъ планино, планино,
Много си Мургащъ хубава
За паша, за зимовище,
А за хайдуге най-много !
Тръгналъ ми Дончо войвода
Да шета гора зелена,
Да пие вода студена,
Да води момци юнаци.
Дончо е юнакъ войвода,
Че го българка родила
Съ българско млѣко доила,
И на сина си думала :
Дончо българско колѣно,
Я си запаши сабята,
И си нарами пушката,
Па иди въ гора зелена